

Arrest

nr. 276 550 van 26 augustus 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 mei 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 maart 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 juni 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 maart 2022 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*) afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer (1), die verklaart te heten,

[...]

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/04/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 10/02/2022 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1,1°, van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat het beroep laattijdig werd ingesteld. Hij wijst er op dat de bestreden beslissing aan de post werd overhandigd via een aangetekende zending op 9 maart 2022. Op 4 april 2022 deelde Bpost aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat de aangetekende zending door verzoeker niet werd afgehaald.

De beroepstermijn begint volgens artikel 39/57, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag na het overhandigen aan de post, *in casu* vanaf 14 maart 2022. De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof derhalve 13 april 2022. Het beroep, ingediend op 17 mei 2022, zou derhalve laattijdig zijn.

Verzoeker werpt tegen dat de bestreden beslissing per aangetekende brief werd overgemaakt naar het opvangcentrum te Kapellen. Hij diende echter kort voordien het centrum te verlaten ingevolge de beslissing tot uitsluiting van 24 februari 2022 zoals bevestigd door het schrijven van de directeur-generaal van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers van 1 maart 2022. Verzoeker betoogt dat hij derhalve geen kennis kon nemen van het bestreden bevel en dat de beroepstermijn daardoor geen aanvang nam.

In de eerste plaats dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op te merken dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 3 maart 2021 in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming een verklaring indiende betreffende zijn woonstkeuze waarbij verzoeker verklaarde te wonen in het opvangcentrum te Kapellen.

Uit de lezing van de voormelde beslissing tot uitsluiting van 24 februari 2022, blijkt dat verzoeker tijdelijk uitgesloten werd van het recht op de materiële hulp in een opvangstructuur, en dit voor een duur van vijf dagen. Noch uit het administratief dossier noch uit de neergelegde stukken of het verzoekschrift blijkt dat verzoeker tijdens of na de beëindiging van deze uitsluiting een wijziging van de gekozen woonplaats kenbaar maakte. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker na zijn uitsluiting terugkeerde naar het opvangcentrum te Kapellen, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan. Verzoeker verduidelijkt niet waarom hij eventueel na zijn uitsluiting van vijf dagen, niet tijdig kennis kon nemen van de bestreden beslissing. De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof immers 13 april 2022, meer dan een maand na de beslissing tot uitsluiting voor een periode van vijf dagen.

De Raad besluit aldus dat de betekening van het bestreden bevel op wettelijke wijze heeft plaatsgevonden aan de op dat ogenblik gekozen woonplaats.

De bestreden beslissing werd rechtsgeldig ter kennis gebracht op 9 maart 2022 zodat de beroepstermijn begon te lopen vanaf 14 maart 2022. Het op 17 mei 2022 ingediende beroep tot schorsing van tenuitvoerlegging en nietigverklaring is ingesteld buiten de termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/7, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en is derhalve laatijdig. De exceptie wordt dan ook bijgetreden.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT